

O pár vteřin později se z oblaku vynořil druhý drak. Ten měl šupiny červené a hřívu jasně zelenou a ze souboje očividně vyvázl jako poražený. Z několika ran na boku mu prýštila krev a zdálo se, jako by po obloze kulhal, až nakonec zmizel z dohledu za jedním z nedalekých kopců.

„Draci jsou skuteční!“ vyjekla Suzy a mluvila stejně tak k sobě jako k Frederickovi.

„No samozřejmě. Ale jsou vzácní. A tohle jsou bouřkoví draci, ti jsou stále vzácnější.“

Suzy se zaměřila na místo, kde červený drak zmizel, a zmocnily se jí obavy. „Jako že jsou ohrožení? Neměli bychom tomu červenému nějak pomoci? Vypadal, že je zraněný.“

